

dětí z volnosti, jen co pochopí, že v 1566 metrech nad mořem jsou lepší věci než tablet či televize. A druhý den vašeho putování už nebudou mít s chůzí žádný problém. Další zastávka, Falken Hütte, je navíc dosažitelná vlastně už jen po hřebeni, s minimálním převýšením.

Dům s měsíčním dřevem

Začátkem července nebyli v horách Bregenzského lesa téměř žádní turisté, a tak byl každý výlet po okolních kopcích velkým dobrodružstvím. Jako základnu jsme si zvolili Villu Natur v osadě Schröcken, kde lišky dávají dobrou noc. A není to jen klíšé. Sami jsme s dětmi několik lišek na kopci nad chalupou zahlédli.

Nádherný dům s ubytováním provozují Angelika a Josef Jochumovi. Sami v domě se třemi dětmi bydlí a další pokoje a apartmány pronajímají. V době senoseče mají navíc spoustu jiné práce s obděláváním horských luk okolo. Přesto se o vás postarají, jako byste byli rodina. Se stejnou péčí přistupovali také ke stavbě domu.

„O zpracování, materiály, tvary a přírodní koncepci domu se postarala architektka Sibylle Schaschl a přitom zachovala jednoduchý styl, tak jak jsme to chtěli,“ říkají jedním dechem Angelika a Josef. Dřevo je hlavním stavebním i dekoračním prvkem celého domu i interiéru. Takže hned jak vstoupíte dovnitř, si tohle bydlení prostě zamilujete.

Horské jezero se pstruhy

Bydlení ve Schröckenu je skvělé, když máte rádi klid. Je to malá vesnička uprostřed hor, navíc Villa Natur je umístěná v části, kde je asi jen deset dalších domů, takže opravdu zapomenutý kout. Ale k autobusové zastávce, kde jezdí linka spojující celé údolí a další vesnice, je to snad jen dvě stě metrů. Odtud se můžete jednoduše přepravit třeba do sedla Hochtannberg v necelých 1700 metrech nad mořem, odkud se pěšky vydáte zpět do Schröckenu. Na trase jsou dvě překrásná jezera Kalbele see a Körber see, přičemž v tom druhém uprostřed nádherné přírody si můžete dopřát chladivou koupel.

Časy chůze uvedené na orientačních tabulích v případě, že jdete s dětmi, neberte vážně. Čím menší děti jsou, tím pravděpodobněji je, že se dostanete i na dvojnásobek uvedeného času. Ale co, vždyť není kam spěchat. Po cestě do vesnice narazíte ještě

Děti zapomenou i na tablety

Historická mašina Wälderbähne

Dřevo na stavbu Villy Natur bylo poríženo již trochu zapomenutou starou technikou. Stromy byly pokáceny v té správné měsíční fázi a rovněž v ideálním období roku. Lidé již po staletí sledují, jak se chová dřevo pokácené tímto způsobem. Nejlépe jsou na tom kmety, které byly vytěženy v biologické zimě stromů od září do ledna, kdy proudění mýzy ve dřevě je minimální a také v době ubývajícího měsíce.

V obcích Bregenzského lesa najdete spoustu nádherných koupališť. S kartou hostů z hotelu či chaty se zdarma můžete vykoupat v Au, Eggu, Bezau, Hittisau, Mellau, Schoppennau i Scheerzenbergu. Všechna koupaliště jsou vybavena bazény nejen pro dospělé, ale i spoustou atrakcí pro děti. Velkým zážitkem je ale koupání v divoké řece Bregenzerach, která protéká údolím. Když se vám poštěstí najít pláž blízko starého železného viaduktu, můžete se přímo z ledové tůně uprostřed řeky dívat, jak po mostě jede historická mašina Wälderbähne.

na jednu budovu. Horské muzeum Batzen je umístěno v dřevěné chalupě, kde můžete vidět, jak se na horách žilo, jaké nástroje a nářadí používali zdejší pastevci a horalé.

Kosmetika ze syrovátky

Počasí v horách je nevyzpytatelné. Jeden den můžete řešit nedostatek

V průzračné vodě u břehu jezer jsou vidět pstruzi

opalovací krému ve čtyřicetistupňovém horku a další den nebudete vědět, kde se po celodenním lžáku usuší. Každopádně pro dny, kdy počasí není úplně vycházkové, existuje v Bregenzském lese také řada možností. Jednou z nich je návštěva Metzlerovy farmy v Eggu. Je to unikátní zemědělská usedlost, kde návštěvníci mohou nahlédnout za kulisy hospodářství. Děti ocení návštěvu chlévů, dojící stanice, ukázky výroby sýra a dospělí, především ženy, bude zajímat moderní budova, kde Metzlerovi vyrábějí kosmetiku ze syrovátky. Pro techničtější rodiny je tu muzejní železnice z Bezau do Schwarzenbergu. Je to malý úsek původní trati z Bregenzu. Tato úzkorozchodná železnice byla v provozu od roku 1902 do roku 1983, kdy byla kvůli častým záplavám a sesuvům půdy zavřena. Alespoň malý pětikilom-

etrový úsek se podařilo zprovoznit v roce 1993. Od toho roku se na trati každou sobotu a neděli od konce května do začátku října a o prázdninách ještě ve čtvrtek můžete svést starým vlakem. Je to asi hodinová jízda tam i zpět. Vozový park kromě malých dieslových lokomotiv zahrnuje i parní lokomotivu, která je používána při zvláštních příležitostech.

V Bregenzském lese také zřídili nově 12 tematických turistických stezek, které vedou přes třináct vesniček. Doba, za kterou trasy projdete, je vždy mezi 1,5 až 4 hodinami chůze. Na přírodní zvláštnosti, významné stavby a řemeslné, kulinářské či ekologické zajímavosti podél každé trasy upozorňují ocelové sloupky s interaktivním prvkem v podobě skleněného kukátka, v němž se vám zobrazí kresba a otázka k danému místu. ■

Zažijte prázdniny

V BREGENZSKÉM LESE

Sýrové špecle z dřevěného kotlíku rychle ubývaly. Po celodenním výstupu na chatu Hoch Hädrich, s tříletým synem na zádech, jsem měl vážně hlad. Když jsem se ale teď cpal tou dobrotou, poslouchal kravské zvonce za chalupou a rozhlížel se do sluncem zalitého údolí, říkal jsem si, že to stálo za to. A pak nám ještě paní domácí oznámila, že jsme na chatě úplně sami.

TEXT TOMÁŠ HÁJEK

Takovou idylku jsme s rodinou prožili vloni v Bregenzském lese v rakouském regionu Vorarlbersko. Jako novinku tam nabízejí právě putování na lehkou z chaty na chatu, trasami, které patří k lehčím horským túrám, takže je zvládnou i děti. Ty naše celou cestu skuhraly, že je to pořád do kopce. Když jsem ale s dcerou sledoval západ slunce

nad Bodamským jezerem, které je vidět z kopečku nad chatou, byla nadšená.

Navíc je skvělé chodit po horách bez starostí s noclehem. Když nutně nemusíte mít čtyřhvězdičkový hotel, ale stačí vám čistá postel, skvělé jídlo a sprcha jednou za dva dny, pak je model „z chaty na chatu“ ideální. A věřte, že drobné nepohodlí, jestli se tomu tak dá vůbec říkat, bude odměněno právě nadšením vašich

FOTO AUTOR TEXTU

Z PRAHY SE DO SCHRÖCKENU dostanete nejrychleji přes Mnichov a Bregenz. Cesta dlouhá 620 kilometrů trvá čistého času šest a půl hodiny. Z Brna je pak trasa delší přes Hollabrunn, Krems, Linz a Salzburg. Německem přes Rosenheim, Garmisch-Partenkirchen do Schröckenu to trvá přes 8 hodin čistého času. Podobné časy nabízí i pohodlná jízda s Českými drahami do Bregenzu, přičemž z Prahy včas zakoupená jízdenka stojí 524 korun a z Brna dokonce 386. Více zjistíte na www.cd.cz.